

REDACTIA IN PASAGIUL ROMAN Nr. 9.

ARTICULELE NEPUBLICATE SE ARDÜ.

ABONAMENTELE

NU SE FACU DE CÂTU P'UNU ANU SEU 6 LUNI.

PENTRU CAPITALA BUCURESCI:

Pe unu anu [52 numere]	lei 24.
Pe sese luni [26 numere]	lei 12.
Unu singură exemplar	banii 50.
Linia de reclame și insertiuni	lei 2

In Bucuresci, abonamentele nu se facu de cătă la administratiunea diarului, pe banii gata.

ADMINISTRATIA IN PASAGIUL ROMAN No. 11.

SCRISORILE NEPLATITE SE REFUSĂ.

ABONAMENTELE

ÎNCEPÙ NUMAI CU Nr. 1, 13, 26 și 39.

PENTRU DISTRICTE SI STRAINETATE:

Pe unu anu [52 numere]	lei 27.
Pe sese luni [26 numere]	lei 14.
Unu singură exemplar	banii 55.
Linia de anunçuri	banii 30.
Pentru străinătate pe anu (52 numere)	lei 30.

Din districte, abonamentele se trăimită prin mandate postale; din străinătate în numerar.

Diarul u apăre nă dată pe săptămână: DUMINECA. — Redactor TOMA I. STOENESCU.

In nainte iubiții mei frați, căci causa ce apărămă este sfântă și
Dumnezeu va fi cu noi.

S U M A R I U :

1. — Românul s'a armat, ba bine că era să stea cu măinile în sănă dupe obiceiului ciocoiescu, poesie de BAVIN.
2. — D'Ale dilei, gratificării dupe merită, de SCUTUREL.
3. — Odă la Turci, n'ară fi rău daca s'arū realisa dorința poetului, poesie de GRICRE.
4. — O scrisore ne plătită D-lui Jenică-Moïse Sgabercea, prin care se descoreze geniul D-lui A. Borănescu, de BREI-BREI-BRE!
5. — Cinstiță stafetă către Pantazi beslégă, poesie de ROCOCO.
6. — Unu nou isvor, de n'ară seca pră de timpuriu, de JE-NICUTĂ.
7. — Vestă sau Vestiră, cumă veță vrea, poesie de ROCOCO.
8. — Bōbe de neghină din grău, unu felu de talmești balmești, de SPARTAN.
9. — O declarație de amoră printre uluce, poesie de SGABERCEA.
10. — Altețe sale ghebōse Ivană ghioca bej la gherghani, de ROCOCO.

ROMANUL S'A INARMAT

Între Dunărea bătrâna
Si Carpați plini de fală,
Unde fiara cea păgână
Cându venea să dea năvală,
Pierea pentru vecinie :
In frumōsa Românie,
Adă poporul să a sculată,
Arma 'n mâna, elu și-a luată.

După secoli de mărire,
După lupte, voinicie,
Veni timpul de 'njosire
Pentru mēndra Românie !
Toți diceau că au să piară
Si Românul să-i luă tără ;
Insă şioimulă a aflată,
Arma 'n mâna elu și-a luată.

Nu e bună trândăvia
Cându barbarul suge sânge,
Cându aprópe e sclavia,
Când chiar pruncu'n mamă plângă;
Nu e bună, decă Românul,
Ca să spulbere păgânulă
Si s'arate ca 'nviată
Arma 'n mâna, elu și-a luată.

Liberă să înflorescă
România adă doresce
Căci e fala strămoșescă
Care inimei vorbesce.
Este timpul de 'năltare ,
De māndrie, de salvare :
Adă, Românu-adevérată,
Arma 'n mâna, elu și-a luată.

Dunărea este-agitată
Si 'n torente curge tare,
Mâine, ea va fi pătată
De unu sânge, sânge care
Va peri pentru vecie:
Alt-fel n'ară putea se fie,
Cându românul celu bărbată
Arma 'n mâna, elu și-a luată.

Sângel turcescă să piară
Strigă lumea 'ntărîtată,
Osmanlăul este-o fiară
Crudă, aspră și turbată !
Va pieri, își dică voinică
Va pieri toți inamici,
Căci vulturul neuitătă
Arma 'n mâna, elu și-a luată. Bavin.

D'ALE DILEI

Dacă le-o merge Rușilor totu cum le-a mersu pénă acumă, apoi de sigură că se va încheia uă pace fără favorabilă pentru Turcia. Deja intrepidi Turci au ocupată Constantinopolea și alte opere ale loră, éru Rușilor nu le-a rămasu din totă Asia-mică, de cătă Ardahanul și alte căte-va orașe. Iovan-bey și Pantazi-bey au incepută să plângă de bucuria la audirea acestoră sciri și au trămisu mărelui padisahu uă felicitătie pentru aceste formidabile victori.

Au avută totu dreptul beyi să se veselescă de acăstă reușită, căci Turci suntu cei mai civilizați omene de pe lume și cei mai misericordiosi păgâni. Legea divină îi opresce să omore căinii, acăsta pentru ca sa pótă omorii omenei.

Dară fie că mai-mai îi întrece Unguri în civiliștire și în moralitate. Proba cea mai evidentă, a

gardului de cultură a acestoră creștină păgânișci, e actul de cavalerismu ce l'au săvărsită în răposata săptămână, suprimându societatea damelor din Sibiu care venea în ajutorul rănitilor Români și arestandă pe unu libraru, fiindă că vindea charta României.

Să mai dică vre-unu Română ceva contra fratelu ghe ghincolo drăguțu de Slavici, care singură a spusu adevărul de frații Unguri, afirmând cu multă sinceritate că : « Români trăiesc în cea mai bună armonie cu Maghyari și că aceştia îi iubesc grozavu. »

Rău au făcută Români că nu l'a recompensat... dar timpul nu e trecut; faptele dălnice ale Ungurilor dându neincetătu pe față adevărurile grăite de frachele Slavici, va produce, pote, unu resu-netu de recunoșință în inima ori-cărui Română și daca ilu voră lăsa și acumă nerecompensat... vor fi ingrații !

*
« România Liberă », jurnalul e. s. min. Titu Mulierescu, redactată totu de unu frache ghe ghincolo, să plângă de acuzația foștilor miniștri, cernăuori și juderarea, ori achitarea loră. Etă cumă se exprimă :

« Dacă îi veță achita, veță putea câștiga unu titlu de patriotismu mai multă, care va da uă fortă și mai mare partidul liberalu ». Care, celu din Văcărescă ?

Ce titlu de patriotism și ce fortă va câștiga partidul liberalu, cându va achita pe nisce omeni, pentru care 4 volume scrise stațu în față cetătenilor spre a le arăta gingășia faptelor loră.

De ce atâtă indignare pe « România Liberă » pentru întârdierea trămiterei la Curtea de Casătie a foștilor miniștri, cându vede imprejurările în care se află Români ?

Tilharulă care e de o mie de ori mai puțin culpabilu, căci ucide unu singură omu, e condamnată la umeda închisore; pe cându foști miniștri care au ucișu o națiune întrăgă, ca cumă ară fi cu fruntea senină, nici numele de acuzații nu potă ca să l'u susține ! Ce felu ? nici cu atâtă lucru nu se potă deprinde ?

*
Bazadéo, în săptămâna acăsta, a fostu din nou decorată cu Stéua României. După cumă aflată, Prințipele nostru a fostu puținu impresionată de acăstă onore, ba încă pare a fi în mare grije, nescindu unde să 'să-i mai pue, de vreme ce chiară carimbii cismelor sale suntu ocupati de căvălării austro-maghyare. Pote pe vîrfulu nasulu daca o rămâneană ne ocupată de cine-va. Apoi i-amă putea dice :

Multă e chipșu și mărețu
Jupanu beizadea
In zorzoile cu pără crețu
Jupanu beizadea
Fole mară, capă nătășlețu
Jupanu beizadea. Scuturel.

O D A L A T U R C I

O ! Turci, barbari, din fundul Tartariei pustii ! Si venetici de seculii, ai iadulu copii ! O ! voi, crescută din legănă de mama răutăței, Căleș și tigră crâncenii vrășmașii creștinătăței, Ce-ătă adépată cu sânge, cu sânge de creștin, A noastră Europă și măndrele-i grădin ! Ce-ătă semenat și fomea, și lipsă și, ruina Pre-ă Dunărei veră și tămuri și prin Herzegovina. Näm, păgânișci, ce faceti de tipă pruncu'n mumă Si dintre voi să fugă lumina ca de ciumă, Voî ! ce beță numai sânge și într'ună masacra !

De ceru fiți blestemat ! ...

Ca pulberea prin vînturi, Turci, să vă răsipiți Si pre oceanul lumei în veci să pribegiți. În patru pără a lumei să fiți toți spulberați. Nemernici, fără de case, de ță vrea să vă adunați. Disprețul omeneirei, ocara lumei întregi, Să pôrte după dênsii ai voștri fi pribegi. Näm, fără de credință și fără Dumnezeu, Urgia și rușinea să fiă traful tău ! Ori unde vă vîți duce pre sănge să călcăți Si duoii unită la vorbă vră'o-dată să nu stați ! Sigilul infamiei și ală negrului păcată, Pre frunte să vă 'nsemne totu cei de neerătă : « Aceștia suntu urgia și ura mamei loră : « Fiți zemisliti în rele și ura tutulor, » Copii din întunericu mai negrii ca păcată, « Deprinsă în fapte rele ca și întunecatul ! » « Ne puști sub Jugul Legei, feroși afar de margini ! » Pătându și omeneirea, și trainicile pagină ! » Si trântoră, de popore selbateci ucigași, « Ce n'au crutău în lupte copii drăgălași, » Nici feta, nici femeia, nici tineră, nici bătrâni ! » « Ei fostău de cătă tigrăi mai crunți și mai păgâni ! » Din tașă în fi acesta pre voi să vă nfere ! Si 'n ori ce parte-a lumei, păgâni, să vă urmeze.

Si vaiete și plânsuri și lacrimi, chinu și jale. Să aibă pretutindeni a văstră lungă cale. Blăstemă, blăstemă, să cađă asupră-tă, nemă tătaru ! Ală Europei năstre rușine și amară. Si fulgere grozave, urgii Dumnezeesci, Măni de cariță tipă ființe pământesci, S'aprindă și să ardă și măduva din voi ! Turci, omeni fără de lege și antichristi d'apoii ! Cenușa otomană de vînturi aruncată In aeru, fără de vreme să fiă spulberată, Ca firu de firul vostru să n'afe vr' unu mormentu Si 'n largele oceane și-aicea pre pămentu !

Gricre.

O SCRISORE NEPLATITA

D-LUI JENICA-MOISE-SGABERCEA
COLABORATORULU « G H I M P E L U I »

Amice Moise,

In cursul de Cosmografie, pe care l'au stenografiat de la eminentul nostru Cosmofag și Astroman, ai omis o parte însemnată în capitolul despre Eclipse. Voindu se facu unu serviciu cititorilor Ghimpelui, te rogă dă publicitatei aceia celi omis; căci chiară autorul e forte indignat că i s'a trunchiată cursul.

Suplimentu Solaru(?)

Ca să înțelegem nascerea eclipselor, să ne închipuim că Tudorică este luna, că e să suntu sōrele (are mare analogie cu sōrele în toate raporturile) și că soba este pămentul. Care va să dică, care va să dică, e să suntu pămentul, fiindă că Dumnezeu a făcută pe omu din pămentu; soba e sōrele, fiindă respăndescă căldură și lumină; ear Tudorică e luna fiindă să incăldescă la sobă...

Unu scolaru. — Domnule profesoră, ată disu că d-vostă sunteți sōrele, că...

Profesorul. — Ai... ai... ce mă întrerupă din cursul lectiunee; amă disu că e să suntu luna, că Tudorică e sōrele și că soba e pămentul; aşa dar cându aceste trei corperi suntu în linie dreptă se produce eclipsu.

Toți scolarii. — Amă priceputu!...

Profesorul. — Nu e aşa că e limpede ca apa de plōe ? ai ?... Acum dacă-dacă vreță se vă daă o esplicare și mai lămurită, uitați-vă la mine : pumnul meu celu dreptă este luna, pumnul meu celu stângu e pămentul și nasul meu sōrele...

Unu scolaru. — Tii ! da mare e sōrele !

Profesorul. — Apăi bine, nu v'am spusu că sōrele e de o miă de biliōne de ori mai mare ca pămentul cându am vorbită de anuită și amortismente ?

Unu scolaru. — Nu ne aducemă aminte să ne spusu.

Profesorul. — Așa dicetă voi, cându nu scîti ceva, cum s'a intemplată și la esamenul cel mare cându a venită nenea Alexe și v'a întrebătă la Frigonometriă despre bătălia de la Costangalia, și ată disu toți că nu v'am explicat-o. Urât mi-e omul că tăgădușescă adevărul, cumă imă dică mai de-unădă o cocona vorbind de nepotul ei : Monsieur, le professeur je vous fais mon complement vous êtes un bonhomme; pe urmă cându i-amă dis că mă face omu prostă în locu de recunoșință că-i învăță pe nepotu-seu carte, 'mă disu că, domne feresce, da nu 'mă disu nică o dată omu prostă, 'mă dis omu bună. Apoi poftimă !

Unu scolaru. — O fi vrută să dică Homme bon.

Profesorul. — O fi vrută, deră vedetă, dragii mei, limba francesă e plină de ecnivocătă și déca n'ă băga de séma, te pomeneșci cu altealea, cumă s'a intemplată mai alătări când eram la M-me Jobin. Vine unu boeră ca să cumpere unu fesă și dice : Madame en avez-vous des festes ? — M-me Jobin îi respunde : Je n'en ai que deux dont je m'en serve. Daimele mai cu séma aă mania să părlească franțuzește și apoi o nemeresce... domne feresce. Cocona Marghiola, de vis-à-vis de mine vrănd să se frantuzescă și dice vizităriu : Jean mettez-vous sur la chiévre ! adică Ionita incalcă pe capră ! Apăi ! apăi !

Autorul cei mai însemnată de Cosmografie : Napier, Preda, Newton, Ticho-Braché, Petraru, Arhimed, Laurian, Kepler etc., precum și toți matematici care incepă cu B... precum : Bertrand, Briot, Borănescu, etc., suntu de ideile pe cari vi le-amă arătată. Cu cinste. Bre ! — Bre ! — Bre !

CINSTITĂ STAFETĂ

CATRE PANTAZI-BESLÉGA .

A be Pantazache, bucurată la mine, Cându citită gazetă și déca-amă vădută, Că independentă n'a votată la tine Si multă Zurbauă in divană făcută.

Alah să te ţie și să-ți dea putere,
Să ajungă uă dată la bună selemetă.
Chiar Serdar-Ecremulă be! simțită plăcerea,
Să vadă la tine ajunsă la devletă.

Elu a dată poruncă să trăimită ţie,
Peșchești uă Maghiară bobecele a mă
Sei ghiuselă în lege, nu o pațachie
Cumă e la Franca de la Valhala

Audită la mine că la tine încă
Sci și joci pe sfără ca unu pisicheră
Si pentru acesta trimiță să-ți aducă
Trei abonamente la «havadișeră».

Iară pentru nepotulă, Efendi Guliță,
Padisahulă nostru pe fes s'a jurată
Că o să-ți trăimită halată și scufiță
și bei la Mărcuță să fie-aședată.

Mărită beșlegă, mai avută-eu veste
Ca la tine are turcescă marafetă,
și că legea noastră la tine iubescă;
Vin și te fă dără supusă la profetă.

Déră mă grăbescu însă, căci disă Serdarulă
Să-înhamă telegarii. Așa dară sfârșescu,
Rugându pe profetulă să-ți trăimită darulă,
Să ajungă unu hoge.... unu hoge turcescă!

Mustafa Aali
viști la grajdurile Serdar-Ecremului
Pentru conformitate. **ROCOCO.**

UNU NOU ISVORU

Alergați ómeni bună!... o nouă vină s'a descope-
rită, unu nou isvoru s'a găsită, o nouă sorginte s'a
aflată, o nouă sursă s'a trovarisită... nu de ape mi-
nerale, ci de... idei poetice.

Răsboiul fratilor Români, e unu isvoru nese-
cabilu de versuri, în care Mihai vecinie rimăză
cu plaiu și cafea cu cialma.

Ei vedă!... acumă se poate vedea cătă de mulți
poetă numără România; căci și cei ce nu suntă se
facă. N'ai ce-i face: *Vincit amor patriae*, cum dice
Lucretius.

Independența Română mulți o mai cântă și
mulți mai aș de gându s'o cante, după cumă s'a
respândită *vestea*. Acest resunetă de poesie s'a
intinsu, după cumă dice unu poetu rococo :

«De la munte pîn' la plaiu»

adică :

«De la lacu și pînă-n baltă!»

Poetul de sub radicalu *Muceadonski*, — adică
Mucosul de la Don, — care se intrece să absorbă
felu de felu de isvōre... poetice, singură astăzi stă
nepăsătoru, scriindu plângerile *Ugierilor*.

Alecsandri și *Prodănescu* au incepătă preludă-
țiunile cantărei. Celu d'antēi descriă lupta Carpa-
turilor și a Balcanurilor; celu d'ală doilea cu o
imaginătune infocată descrie independența. Formă,
care este propria domnului Prodănescu, vorbindu la
adică, e totu ce poate fi mai pitorescă și mai variat;
ea măresce grația isbuinirilor țăsnite instantaneu
și cu o spontaneitate esplosivă.

România liberă a dată concursnă să spire a
cântă pe Români și tăra loru, prin două admirabile
poesi, trecute prin cuțitul criticii ală domnului
D. Laurian-Majorescu. Fiind că spațiul nu ne per-
mite ca să le publicăm *in extenso*, reproducem
numai o strofă forte frumosă.

«Arătați lumei celei barbare
«Că adă Români sciu a trăi,
«D'acum naiente mai bine mōre,
«De cătă în tăra ca sclavă a fi.»

Semi-luna, spada, arma, *Vidinulă*, *Calafatulă*,
Mihai, *Stefan*, *Corvin*, *Mircea*, *Tepes*, cumă și
Călugăreni, *Rovine*, *Valea-albă*, *Dunărea*, *Istru*,
Carpați, etc. etc., insărate în versuri, singure
potu constitu poesi; déru cându le mai vine în
ajutoru vorbe ca *fratilor*, *tobele sună*, *Români*, *pă-
gân*, *eroi*, etc., precum și abundantele rime în an,
cându e vorba despre Turci, precum : *Otoman*,
Osman, *Musulman*, *Mahometan*, *Coran*, *Iata-
gan*, etc., atunci poesiile devină poeme. Décă Ro-
mâni pénă acumă n'a avută unu *Homer*, unu *Vir-
giliu*, unu *Tasso*, unu *Ariosto*; apă acumă il voru
avea, de vreme ce poetii Români sunt puși în nisice
condiționă ferte avantagiose, prin descoperirea isvor-
ulu poetică și avuția vorbelor intrebuitate în
poeme.

Grecii au avută unu *Homer*, Latinii unu *Virgi-
liu*, Italienii unu *Tasso*; Români voru avea mai
mulți după semnele ce a incepătă să se manifeste.

Jeniciuță.

VEȘTI SEU VESTIRI

Bang! balang! clopotul sună,
Golani mea se adună
In dosu la mitropolie
Beizadea căvălărie
Face astădi parastasă
Aceloră ca-i luptări.
Ca să-aducă la cămară,
Drôe 'ntregă de nespălată
Să cumă se dieu deputați
și 'n luptă morți au remasă.

Bang! Balang! Ce mai e ore?
De ce sună aşa tare!
Vădă acu e și mai și:
Pantazache Capuci
Jocă comedii pe sfără.
Bonifaci jocă dura,
Lăcuseanu cască gura;
Macea-Donski celu vestită
Tine ison regușită
Pe o cordă de vioră.

Bang! Balang! Totu a mai fostă?
Stați c-acumă e camă pe rostă:
Iovan Ghioce bey Gheboș.
Si Guliță săt-frumosă
Ca unii ce portă chivalaf,
A plecată ca să cerșescă
Pentru oștirea Turcescă
Scamă, rană se lege
Pușcă, pistole și ciomege
Si oreză pentru pilaf.

Bang! Balang! ce va mai fi?

Au nu să-a mai is răvi?

Conu Lascăr Catargiu

Si cu Nițu Chipiliu

Încheiară mutuală

Un tratătă ca să ajute

Prin ciomege și prin bătă,

Si cu a ortalei vrere

Să ajungă iar la putere

Celu multă până la carnavală!

Bang! Balang! Ne-ată plăcătită!

Stați c-acumă s'a isprăvită,

Domnu baronă Vasilică

Pitpalacă și cu Puricică

Ca Volintiră s'a 'nrolată

Si-a să mărgă la bătăie.

Cu a bandiților drăie

Noi succese le urămu

Si de s'o 'ntorce le dămău

Apă recee și.. rahată.

Rococo.

BÔBE DE NEGHINA DIN GRÎU

Din tote cărțile, cea mai grea carte de făcută, este cartea vie-
tii sale, mai cu sămăcându voescă să și pună și numele.

Pentru femei, cartea vieții nu e bună de cătă când nu e îscălită.

Toți purtăni în susținutul nostru unu exemplară din cartea in-
finită. Ne trecem însă viața și aflu în ce limbă e scrisă. Cei mai
învățăti au tradus căteva pagini cu dicționarul; cei mai ig-
noranți au citită unde au deschisă! A! dèca iuima și spiritul ar
învăță impreună! dar suntă două streină și duoi inimici. Este
cânele și cu pică casei.

Ce probădă viață? Mórtea. — Ce probădă mórtea? — Viață—
Ce probădă viață și mórtea? Amorulă.

Toți filosofii critică frumusețea. Pentru că este mai elocintă de
cătă filosofie? Socrate dice că frumusețea e uă tyrannie. Pentru
că era neasta sa urită?

Pentru ca cineva să inspire femeiloru incredere, trebuie să
aibă incredere în sine.

Décă Machiavel ar fi făcută uă politica, pentru amoru, aru fi
disu bărbătailoru: „Faceți femeiloru aceia ce nu aș vrea să vă
făca ele.”

Orice omă care împlândește uă femeiă, poate să împlândeșcă
si fiare; însă să bage de sămăcându se desceptă în uă di în forță
și mânia lui.

Amorulă și schimbă caracterul la fie-care uă sută de ani. Tot
amorul este, însă nu este aceiașă mască.

Vocațiunea unei femei este de a face pe omul celu mai cu
mintă ca să înnebunescă; pe cându femeia, e unu copilă, căruia
și place bașmele.

Indată ce Dumnezeu făcu cele 7 dile ale Septămânei, Satan
făcu cele 7 păcate capitale.

Dumnezeu se repausă în diua a șaptea, Sătan făcu din Dumnezeu
neacă, diua lenei

Poetă trăiesc pentru altii; sufletul loru se cristalisează și
devine uă oglindă în care totă lumea vine de se rită. — Femeile
păstrează totu-d'anna oglinda pentru ele.

Resbunarea este uă placere a deiloru. Cine a scrisă sacrilegiul
acesta? A și resbuna, e a fi ală doilea a face rău. Leulă nu își
resbuna, femeia și resbuna.

Spartan.

O DECLARATIA P'INTRE ULUCI

(în PRECUPETI NOI)

— Damicelă elegantă
Admirându privirea ta;
Spasmuri și alivante
Mă găsesc, dulce stea
Cându te vădu acuști stingheră.
Crede-m sătă exaltată;
D'a ta blândă manieră
Năbădăile m'a luată.

— Ah! monșteră, e cu putință

Să te facă năbădăiosă.

Cându își spui că cu credință

Asculță cântecul tău duiosu!

Așa-dar fi cum se cade,

Căci pe viulă Dumnezeu

Din totu cătă îi vădu pe strade

Tu îmi pari mai derbedeu.

— Glasu'mi, ardătorea-mi rugă

Dacă ascultă iubita mea;

Nu sta ca o buturugă,

Ci intinde mâna ta...

Fă o gaură mai mare

Printre aceste vechi uluci,

Căci voescu o sărătare

Să se vădu ochii tăi dulci!...

— Ce aș disă?... te rog mai spune

Căci suntă surdă de urechi;

Vrei să 'mă dai vr'un pumnă de-alune

Să moșmone d'ale vechi?

A! mersi n'amă trebuință,

Ce te superă iutătată.

Mâncăi sarmale d'ă vită

Si-să sătulă până'n gâtă...

— Dar mașer niț de moșmone

Nici de-alune n'amă vorbită,

Eu la astfel de plocoane

Pânăcumă nu m'amă gândită

Ce amă disă cu siguranță

Cred că nu te-ai sătărată...

Decă, fi mai cu cutezanță

Si intinde botu'ndată...

— Lesne 'tă vine, dar ascultă :

Amă mânăcată adă usturoiă,

Si amă grije fote multă

Să nu 'tă puță-ală meu duhoiu!

Altul felu cu totă plăcerea

Ti-așă intinde buza mea,

Că să ia după ea mierea

Viespelor de mahala!

Cântă de **Sgabercea**.

ALTEȚEI SALE GHEBÓSE IOVAN GHIOCA I.

Alteță!

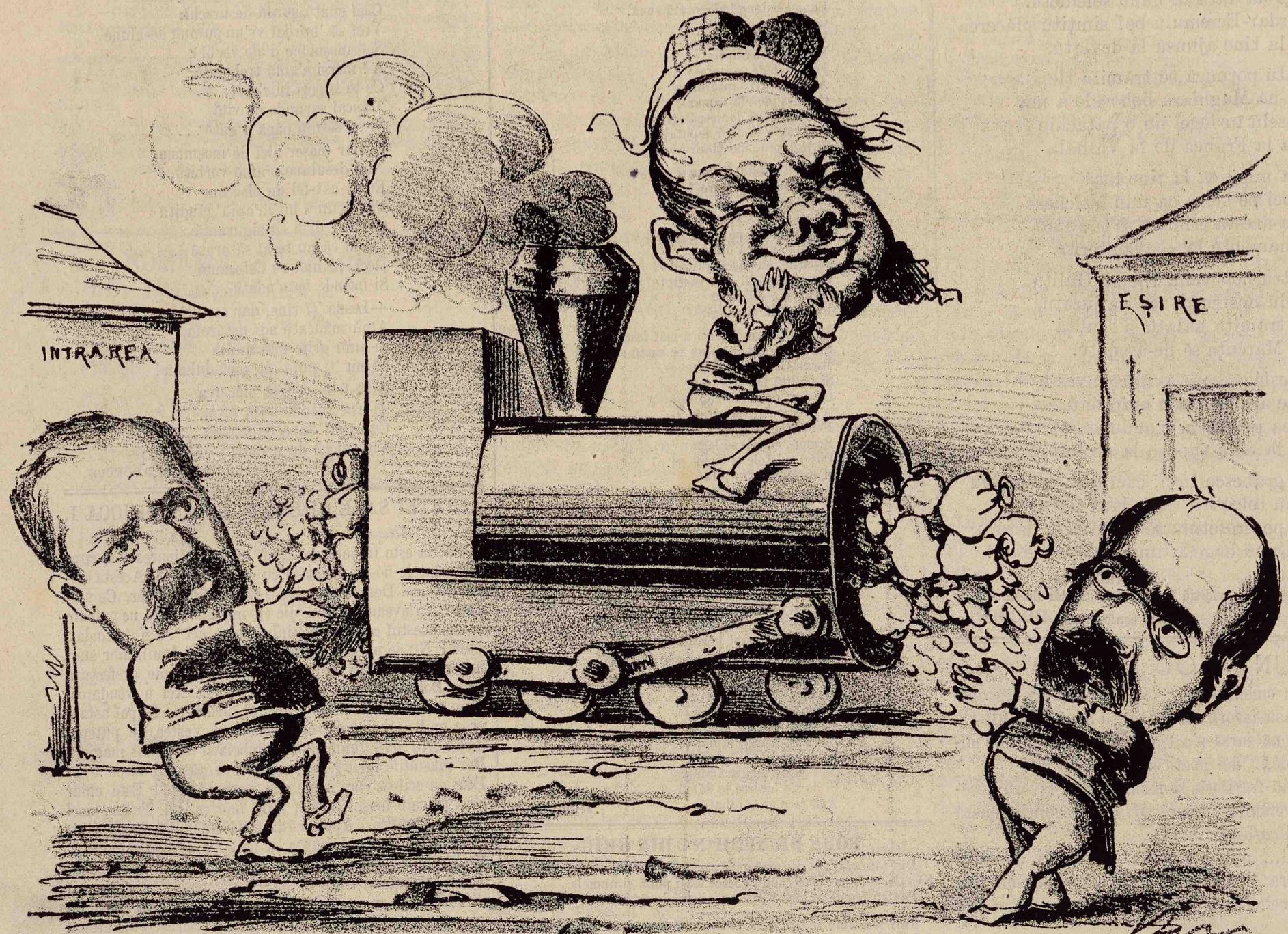
Patria este în pericol! Roșii în încăpătinarea lor, rup-

seră sănătate legături cu sublima pără. Aceasta este

uă vândare. Deschiseră porțile tării năvălitilor. Ce tră-

dare! Nu aveam ce face, dic ei, minciună! Nu ne puteam

opune acestui colos al nordului

Sir Crawley cu scandală așa intrat, cu scandală va ieși.

Ma bravo frate Ghimpe, asta este încurajarea ce ți-se dă după 18 ani de luptă onestă și loială, spândurătă chiar de ai tăi!

Ma bravo, bravissimo și la mulți ani!!!.....